

Kommentar til A. P. Møllers henvendelse af 4. februar 1982

A. P. Møller har i skrivelse af 4. februar 1982 (L 38 – bil. 14) knyttet en række kommentarer til lovforslaget.

Jeg har forelagt henvendelsen for energiministeren, der i den anledning har udtalt følgende:

»Bevillingshaverne anfører indledningsvis, at kulbrinteskatteloven vil være imod forudsætningerne for deres virke og for deres forudsætninger ved afslutningen af forhandlingerne i foråret 1981.

Til dette spørgsmål, som har været fyldigt omtalt bl.a. af skatteministeren under lovforslagets 1. behandling, skal her blot bemærkes, at det var efter udtrykkelig aftale med A. P. Møllers repræsentanter under forhandlingerne i foråret 1981, at det om beskatningsspørgsmålet blev fastslået, at det ikke havde været inddraget i forhandlingerne.

Det kan således fastslås, at D.U.C. ikke gjorde det til en forudsætning for at afslutte aftalen i 1981 med energiministeren, at en kulbrinteskat ikke blev indført eller blev udformet på nærmere angiven måde. A. P. Møller tilkendegav således under hele forhandlingsforløbet sit standpunkt uden at tillægge det retlig betydning. Det kan endvidere også fastslås, at energiministeren ikke gav A. P. Møller noget tilsagn vedrørende beskatningen.

Til det af A. P. Møller anførte om, at den foreslåede beskatning er i strid med koncessionen, skal det bemærkes, at hverken eneretsbevillingen eller de tilhørende protokoller indeholder bestemmelser om statens adgang til at beskatte den af bevillingen omfattede virksomhed. Således er der alene i bevillingens §§ 10 og 11 bestemmelser om betaling af produktionsafgift.

Den af A. P. Møller citerede protokolbestemmelse om, at staten vil søge at yde bevillingshaverne al sådan bistand og hjælp, som lovgivningen og administrativ praksis mulig-

gør, for at bevillingshaverne kan få den fulde udnyttelse af bevillingen, kan ikke forstås som en indskrænkning i statens adgang til at beskatte virksomhed ved efterforskning og indvinding af kulbrinter. Bestemmelsen må tværtimod ses i forbindelse med det umiddelbart forudgående afsnit i protokolbestemmelsen, i hvilken bevillingshaverne anmodede om »statens forståelse for, at bevillingshaverne er uden erfaring i den virksomhed, bevillingen omfatter, og heller ikke har den internationale eller økonomiske position, som de store udenlandske oliekoncerner«.

Ud over de ovenstående bemærkninger fra energiministeren skal jeg anføre følgende:

A. P. Møller har anført, at det var en væsentlig forudsætning for rederierne, at der ikke vil blive pålagt en særskat, før investeringerne med forrentning og passende fortjeneste, herunder risikotillæg, er hjemtjent. Hertil skal jeg bemærke, at et sådant princip vil medføre en væsentlig udskydelse af tidspunktet for beskatning og ikke er et princip, der kendes i skattelovgivningen. Forrentningen af den investerede kapital fremkommer ved de overskud, der opnås ved produktion af kulbrinter. Lovforslaget tager ved beskatningen af disse overskud hensyn til fradrag for de foretagne investeringer via afskrivningerne og sikrer yderligere en rimelig forrentning af den investerede kapital gennem ydelse af et investeringsafhængigt kulbrintefradrag.

A. P. Møller har herudover knyttet kommentarer til følgende punkter i forbindelse med den nye kulbrintebeskatning:

- 1) Feltbeskatningen, herunder dobbeltbeskatning af A. P. Møllers amerikanske partnere i DUC.
- 2) Overgangsreglerne.
- 3) Udvidelse af subjektiv skattepligt.
- 4) Den skattemæssige behandling af afviklingsomkostninger.